

АРТЮР РЕМБО ПЪРВАТА ВЕЧЕР

Превод от френски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

Тя се събличаше пред мене,
а наглите дървета във
чела в стъклата замъглени
допираха със звън, със звън.

Удобно седна, полугола,
ръце преплете след това
и виждам как кракът от стола
люлее се едва-едва.

И виждам аз как лъч витае,
прозирен, восъчно налят,
край устните ѝ, над гръдта ѝ —
пчела над нежен розов цвят.

Целунах нежния ѝ глезен.
И ето — рязко прозвънтял,
отрони се смехът ѝ глезен,
смехът ѝ чист като кристал.

Крака под дългата си риза
подгъна: „Колко си припрян!“
И в миг смехът ѝ ме прониза
и сепна дръзкия ми план.

Устата в дързост мимолетна
до клепките да се допре
успя. И тя глава отметна
назад: „О, тъй е по-добре!...“

Но искам две-три думи... Нека...“
Аз я целунах по гръдта,
а тя усмихна се полека —
тъй даде ми награда тя...

*Тя се събличаше пред мене.
А наглите дървета във
чела в стъклата замъглени
допираха със звън, със звън.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.